

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211696
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119211696.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, 933 04 Bratislava, IČO: 31 749 542, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, proti žalovaným X. B. V., C.. XX.X.XXXX, S. R. XX, XXX XX R., L. O., X. Q. V., C.. X.X.XXXX, S. R. XX, XXX XX R., L. O., X. X. A., C.. X.X.XXXX, S. U. XXX/X, XXX XX U., L. O., X. X. V., C.. X.X.XXXX, S. X.. M. XXX/XX, XXX XX O., občan SR, o zaplatenie 10.765,89 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 7.514,- eur zastavuje.

II. Žalovaný v 1. rade, žalovaná v 2. rade, žalovaná v 3. rade a žalovaný v 4. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 10.765,89 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.765,89 eura od 04.11.2011 do 19.09.2019 vo výške 5.574,85 eura a úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.765,89 eura od 20.09.2019 do zaplatenia, do 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť ostatného žalovaného.

III. Žalovaný v 1. rade, žalovaná v 2. rade, žalovaná v 3. rade a žalovaný v 4. rade sú povinní nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 38,02%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 6.8.2015 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 10.765,89 eura s prísl.. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými v 1. a 2. rade uzavrel Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. 707/3197/2003, na základe ktorej im bola poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 18.455,82 eura s dobou splatnosti 10 rokov. Úver mali splatiť pri základnej úrokovej sadzbe 6,5% formou mesačných splátok vo výške 209,59 eura. Zmluva bola zabezpečená ručením žalovanými v 3. a 4. rade. Nakoľko boli žalovaní v 1. a 2. rade ku dňu 16.9.2011 v omeškanií so zaplatením 29 mesačných splátok poskytnutého úveru spolu v sume 6.443,80 eura, pričom na ich úhradu boli opakovane vyzvaní, žalobca využil svoje oprávnenie odstúpiť od Zmluvy podaním zo dňa 23.9.2011. Nárok pozostáva z istiny vo výške 10.765,89 eura, zmluvného úroku vo výške 3.594,07 eura a zmluvnej pokuty vo výške 1.436,- eur.

2. Žalovaní sa k podanej žalobe nevyjadrili.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 16.09.2016, sp. zn. 20C/331/2015 žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovaným v 1. až 4. rade trovy konania v rozsahu 100%. V uvedenom rozhodnutí súd posúdil spor ako spotrebiteľský a žalobu zamietol z dôvodu premlčania.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 18. januára 2018, sp.zn. 24Co/11/2016 vyššie uvedený rozsudok potvrdil.

5. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 29.04.2019, sp. zn. 4Cdo 106/2018, zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. januára 2018 sp.zn. 24Co/11/2016 a rozsudok Okresného súdu Prešov zo 16. septembra 2016 č.k. 20C/331/2015-68 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 22.9.2003 došlo k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru, č. 707/3197/2003 (ďalej len ako „Zmluva“) medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 556.000,- Sk (18.455,82 eura) pri základnej úrokovej sadzbe 6,5% a dobou splatnosti 10 rokov. Dlžníci sa zaviazali splatiť celý úver so základnou úrokovou sadzbou vo výške 6,5% na účet v banke a splácať úver a úrok pravidelnými mesačnými splátkami, ktoré zahŕňajú istinu a úrok vždy do 15. kalendárneho dňa nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti. Prvá až 119. mesačná splátka bola stanovená na 6.314,- Sk (209,57 eura) a posledná, t.j. 120. splátka bola stanovená ako zostatok úveru. Podľa článku VIII. bod 8.4 Zmluvy ak je dlžník v omeškaní so splátkami úveru po dobu dlhšiu ako šesť mesiacov je fond oprávnený po doručení výzvy k vyrovnaniu splátok od zmluvy odstúpiť jednostranne. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník je povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z celej, t.j. zo súčtu istiny a úroku a vrátiť na účet veriteľa istinu, zostatok úroku a ak bol poskytnutý nenávratný príspevok aj ten, v termíne 30 dní od doručenia výzvy dlžníkovi. Zmluvu podpísali aj žalovaní v 3. a 4. rade ako ručiteľia.

8. Žalobca listom zo dňa 23.9.2011 odstúpil od úverovej zmluvy a zároveň požiadal o vrátenie dlžnej sumy pozostávajúcej z nesplatenej istiny 10.765,89 eura, nesplateného úroku 3.594,07 eura a zmluvnej pokuty 1.436,- eura do 30 dní od písomného vyzvania. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade dňa 4.10.2011, žalovanej v 3. rade dňa 3.10.2011 a žalovanému v 4. rade sa vrátila zásielka ako neprevzatá dňa 24.10.2011.

9. Z histórie pohybov na účte vyplýva, že žalovaní uhradili od 24.10.2011 do 01.07.2014 celkovo sumu 7.514,- eur.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 1 zákona č. 124/1996 Z.z. účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania¹⁾ (ďalej len „fond“) na financovanie štátnej podpory (ďalej len „podpora“), ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 124/1996 Z.z. Zdroje fondu sú:

- a) splátky úverov poskytnutých z fondu,
- b) splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu,
- c) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
- d) výnosy z prostriedkov fondu uložených v banke s výnimkou výnosov z prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu,
- e) príjmy z výťažku pri výkone exekúcie vecí, na ktorú bolo zriadené zmluvné záložné právo,
- f) zostatky prostriedkov fondu k 31. decembru predchádzajúceho rozpočtového roka s výnimkou zostatkov prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu,
- g) zostatky nevyčerpanej podpory vrátenej žiadateľom s výnimkou zostatkov vrátenej nevyčerpanej podpory poskytnutej z prostriedkov štátneho rozpočtu v prechádzajúcom roku,
- h) príspevky poskytnuté z Fondu národného majetku Slovenskej republiky za podmienok ustanovených osobitným predpisom,³⁾
- i) úvery poskytnuté bankami,
- j) dary,
- k) dotácie zo štátneho rozpočtu,⁴⁾
- l) iné zdroje, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

13. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 124/1996 Z.z. prostriedky fondu možno použiť na

- a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu,
- b) správu fondu,
- c) splátky úverov poskytnutých fondu bankami a na úhradu úrokov z týchto úverov.

14. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 124/1996 Z.z., fond rozhodne o poskytnutí podpory podľa poradia doručených žiadostí a priorít určených vládou Slovenskej republiky až do vyčerpania sumy vyčlenenej v rozpočte fondu na určený program rozvoja bývania a na príslušný účel a druh podpory.

15. Podľa § 12 ods. 1,2 zákona č. 124/1996 Z.z., Na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 9 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu. Zmluva musí obsahovať najmä

- a) údaje o zmluvných stranách,
- b) účel, výšku, druh a čerpanie poskytnutej podpory,
- c) spôsob plnenia záväzkov zmluvných strán,
- d) zabezpečenie záväzkov,
- e) bezhotovostný spôsob úhrady z podpory,
- f) technické podmienky stavby a dĺžku času jej uskutočnenia,
- g) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
- h) spôsob kontroly plnenia zmluvných podmienok a dôsledky ich nedodržania,
- i) ak je žiadateľom osoba podľa § 7 písm. a), tak aj minimálny čas, v ktorom bude stavbu vlastníť a užívať on alebo osoby jemu blízke,21a) alebo osoby oprávnené podľa osobitného predpisu.21b)
- j) ak je žiadateľom podľa § 7 písm. b) obec, ktorá požiadala o podporu podľa § 10 ods. 2, tak aj minimálny čas, v ktorom bude obec stavbu vlastníť a dávať byty do nájmu obyvateľom obce.

16. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

17. Podľa § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 503 ods.1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

21. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

22. Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

23. Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

24. Podľa § 307 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník.

25. Podľa § 330 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo. Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

26. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže splniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

30. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

31. Podľa § 146 ods. CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

32. Keďže žalobca zobral žalobu späť v časti zmluvnej pokuty vo výške 1.436,- eur, zmluvného úroku vo výške 3.594,07 eura a úroku z omeškania vo výške 2.483,93 eura a žalovaní voči späťvzatiu nemali námietky, súd konanie v časti 7.514,- eur zastavil.

33. Po čiastočnom späťvzati žaloby predmetom konania zostalo rozhodnúť o zaplatení istiny vo výške 10.765,89 eura, úroku z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 10.765,89 eura od 04.11.2011 do 19.09.2019, vyčísleného vo výške 5.574,85 eura a zo sumy 10.765,89 eura od 20.09.2019 do zaplatenia.

34. Súd je v predmetnej veci viazaný uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2019, sp. zn. 4Cdo 106/2018, ktorý uviedol, že Štátny fond rozvoja bývania je osobitný subjekt zriadený zákonom na realizáciu podpory štátu v oblasti bytovej politiky zákonom upravenými nástrojmi, pri ktorej nemá postavenie dodávateľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ním uzatvorené zmluvy pri realizácii podpory štátu v oblasti bytovej politiky, nemajú charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na takto zákonom regulované zmluvy o úvere sa Smernica rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nevzťahuje a nemožno z nej vychádzať pri výklade pojmu dodávateľa vo vzťahu k Štátnemu

fondy rozvoja bývania. Zákonodarca vylúčil, aby sa Štátny fond rozvoja bývania vzťahovala osobitná právna úprava spotrebiteľských úverov upravených zákonom č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Rovnako je Štátny fond rozvoja bývania vylúčený aj z právnej úpravy úverov na bývanie upravený zákonom č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie. Žalobca je tak inštitútom sui generis, slúži ako ekonomický nástroj ekonomiky štátu. Ochrana spotrebiteľa sa má primárne uplatniť proti nekalým praktikám dodávateľov, ktoré sa pri realizovaní podpory štátom vylučuje. Podporu zo Štátneho fondu rozvoja bývania možno poskytnúť len špecifickej skupine žiadateľov za zákonom stanovených podmienok, ktoré sú pre žiadateľa priaznivejšie než podmienky, za ktorých by vedel obstaráť finančné prostriedky na kapitálovom trhu. Štátny fond rozvoja bývania ako účelový fond zriadený štátom si nemôže v zmluvách o poskytnutí podpory dohodnúť podmienky, ktoré by nemali oporu v zákone. Štátny fond rozvoja bývania nevykonáva podnikateľskú ani obchodnú činnosť tak, ako to má na mysli náš právny poriadok, preto nemá pojmové znaky dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

35. V zmysle vyššie uvedeného, súd na predmetný vzťah aplikoval ustanovenia obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere ako zmluvný typ je upravená výlučne v Obchodnom zákonníku v ust. § 497 a nasl., pričom v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi obchodné záväzkové vzťahy, ktoré sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov, patria i záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, keďže ide o tzv. absolútny obchod. Následne podľa ods. 4 cit. § 261 Obchodného zákonníka sa potom treťou časťou Obchodného zákonníka spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov zo záväzkových vzťahov, ktoré sa spravujú touto časťou zákona. Keďže v zmysle vyššie uvedeného vzťahu, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú ustanoveniami obchodného zákonníka, použitie obchodného zákonníka na tieto vzťahy ani nemôžu účastníci dohodou vylúčiť, keďže podľa § 263 Obchodného zákonníka sa strany zmluvných vzťahov nemôžu odchýliť okrem iných ani od ust. § 261 Obchodného zákonníka.

36. V predmetnej veci bolo nepochybné preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade bola uzavretá dňa 22.09.2003 zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru pod č. 707/3197/2003. Žalovaným v 1. a 2. rade bola poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 18.455,82 eura s dobou splatnosti 10 rokov. Dlžníci sa zaviazali splatiť celý úver so základnou úrokovou sadzbou vo výške 6,5% na účet v banke a splácať úver a úrok pravidelnými mesačnými splátkami, ktoré zahŕňajú istinu a úrok vždy do 15. kalendárneho dňa nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti. Prvá až 119. mesačná splátka bola stanovená na 6.314,- Sk (209,57 eura) a posledná, t.j. 120. splátka bola stanovená ako zostatok úveru. Zmluvu podpísali aj žalovaní v 3. a 4. rade ako ručiteľia. Z histórie obrátov je nepochybné, že žalovaný v 1. a 2. rade splácali úver nepravidelne do 30.06.2009. Po tomto dátume uhradili nasledujúcu splátku vo výške 500,- eur až 24.01.2011 a následne splácali nepravidelne splátky v rôznych výškach až do 01.07.2014. Žalobca listom zo dňa 23.9.2011 odstúpil od úverovej zmluvy, keďže žalovaný v 1. a 2. rade boli v omeškaní s 29. splátkami a zároveň požiadal o vrátenie dlžnej sumy pozostávajúcej z nesplatennej istiny 10.765,89 eura, nesplateného úroku 3.594,07 eura a zmluvnej pokuty 1.436,- eura do 30 dní od písomného vyzvania. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade dňa 4.10.2011, žalovanej v 3. rade dňa 3.10.2011 a žalovanému v 4. rade sa vrátila zásielka ako neprevzatá dňa 24.10.2011. Vyššie uvedené skutočnosti žalovaní nepopreli.

37. Odstúpenie od zmluvy posúdil súd podľa § 506 Obchodného zákonníka, kedy účinky odstúpenia od zmluvy nastávajú ex nunc, t. j. k dobe účinnosti právneho úkonu, ktorým žalobca odstúpil od zmluvy. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká. Odstúpením sa iba menia podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť plniť; dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok dojednaných v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu. Povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi po odstúpení od zmluvy o úvere podľa ust. §506 Obchodného zákonníka, teda nepredstavuje „sekundárny záväzok“, ale záväzok „pôvodný“, ktorý sa odstúpením od zmluvy modifikoval vo svojej splatnosti.

38. V konaní bolo nesporné, že ku dňu odstúpenia od zmluvy, dlh žalovaných predstavoval istinu vo výške 10.765,89 eura a zmluvný úrok vo výške 3.594,07 eura. Po odstúpení od zmluvy žalovaní uhradili celkovo sumu 7.514,- eur. Časť predmetnej sumy bola žalobcom v súlade s § 330 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka započítaná na úroky vo výške 3.594,07 eura a zmluvnú pokutu vo výške 1.436,- eur (v tejto časti zoberal žalobca žalobu späť). Zvyšná časť zo sumy 7.514,- eur bola započítaná na úroky z omeškania, tak ako je uvedené nižšie. Nakoľko žalovaní v konaní nepreukázali a nakoniec ani netvrdili,

že istinu vo výške 10.765,89 eura uhradili, zaviazal súd žalovaných v 1. rade a 2. rade na zaplatenie istiny vo výške 10.765,89 eura.

39. Žalovaní sa dostali do omeškania s plnením celého peňažného dlhu aj po tom, čo uplynula doba 30 dní od doručenia poslednej výzvy žalobcu dňa 03.10.2011 a to dňom 04.11.2011, a preto vzniklo žalobcovi právo požadovať úroky z omeškania, ktoré ku dňu 04.11.2011 boli vo výške 9,5% ročne. Žalobca úroky z omeškania vyčíslil ku dňu 19.09.2019 vo výške 8.058,78 eura, pričom čiastočnú úhradu v sume 2.483,93 eura započítal na predmetné úroky z omeškania v súlade s § 330 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a následne si uplatňoval zaplatenie úrokov vo výške 5.574,85 eura a 9,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 10.765,89 eura od 20.09.2019 do zaplatenia. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vyčíslene ku dňu 19.09.2019 vo výške 5.574,85 eura a 9,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 10.765,89 eura od 20.09.2019 do zaplatenia.

40. Súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade ako aj žalovaných v 3. a 4. rade ako ručiteľov, ktorí prijali záväzok uspokojiť pohľadávku veriteľa, ak ju neuspokojí dlžník, zaplatiť istinu vo výške 10.765,89 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.765,89 eura od 04.11.2011 do 19.09.2019 vo výške 4.138,85 eura a úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.765,89 eura od 20.09.2019 do zaplatenia tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť ostatných žalovaných do výšky takto poskytnutého plnenia.

41. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu späť v časti zaplatenia sumy 7.514,- eur bez uvedenia dôvodu (k úhradám došlo pred začatím konania), čím z procesného hľadiska zapríčinil zastavenie konania. Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia sumy 16.735,83 eura (10.765,89 eura + 5.574,85 eura + 395,09 eura (9,5% ročne zo sumy 10.765,89 eura od 20.09.2019 do 07.02.2020 - kalkulačka na stránke najpravo.sk) zo sumy 24.249,84 eura (10.765,89 eura + 3.594,07 eura + 8.453,88 eura (9,5% ročne zo sumy 10.765,89 eura od 04.11.2011 do 07.02.2020) + 1.436,- eur), t.j. v rozsahu 69,01% a žalovaní vo zvyšných 30,99 eura. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovaných je 38,02%. Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 38,02%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplývala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).